

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία)
στις 6 Οκτωβρίου 2020 — M P A κατά LC D N M T**

(Υπόθεση C-501/20)

(2020/C 423/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: M P A

Εφεσίβλητος: LC D N M T

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η κατά το άρθρο 3 του κανονισμού 2201/2003 ⁽¹⁾ και το άρθρο 3 του κανονισμού 4/2009 ⁽²⁾ έννοια της «συνήθους διαμονής» των υπηκόων κράτους μέλους οι οποίοι, λόγω των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί ως συμβασιούχων υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαμένουν σε τρίτο κράτος και οι οποίοι στο τρίτο κράτος αναγνωρίζονται ως διπλωματικοί υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν η διαμονή τους στο εν λόγω κράτος συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων τους έναντι της Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση που, για τους σκοπούς του άρθρου 3 του κανονισμού 2201/2003 και του άρθρου 3 του κανονισμού 4/2009, ο προσδιορισμός της συνήθους διαμονής των συζύγων εξαρτάται από το καθεστώς τους ως συμβασιούχων υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τρίτο κράτος, ποια επίδραση ασκεί το γεγονός αυτό σε σχέση με τον προσδιορισμό της συνήθους διαμονής των ανηλικών τέκνων σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 2201/2003;
- 3) Σε περίπτωση που τα ανήλικα τέκνα δεν έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο τρίτο κράτος, δύνανται, για τους σκοπούς του προσδιορισμού της συνήθους διαμονής σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 2201/2003, να ληφθούν υπόψη ο δεσμός της ιθαγένειας της μητέρας, η πρότερη της συνάψεως του γάμου διαμονή της στην Ισπανία, η ισπανική ιθαγένεια των ανηλικών τέκνων και η γέννησή τους στην Ισπανία;
- 4) Σε περίπτωση που η συνήθης διαμονή των γονέων και των ανηλικών τέκνων δεν βρίσκεται σε κράτος μέλος, εμποδίζει την εφαρμογή της επικουρικής ρήτρας των άρθρων 7 και 14 του κανονισμού 2201/2003 το γεγονός ότι ο εναγόμενος είναι υπήκοος κράτους μέλους, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν, κανένα δικαστήριο άλλου κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί των αιτημάτων;
- 5) Σε περίπτωση που η συνήθης διαμονή των γονέων και των ανηλικών τέκνων δεν βρίσκεται σε κράτος μέλος, πώς πρέπει, για τους σκοπούς του καθορισμού της διατροφής των τέκνων, να ερμηνευθεί η αναγκαστική δικαιοδοσία (*forum necessitatis*) του άρθρου 7 του κανονισμού 4/2009 και, ειδικότερα, ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται προκειμένου να γίνει δεκτό ότι δεν είναι ευλόγως δυνατή ή είναι ανέφικτη η έναρξη ή η διεξαγωγή διαδικασίας σε τρίτο κράτος με το οποίο η διαφορά παρουσιάζει στενό σύνδεσμο (εν προκειμένω το Τόγκο); Οφείλει ο εναγών να αποδείξει ότι έχει κινήσει ή έχει επιχειρήσει να κινήσει διαδικασία στο εν λόγω κράτος με αρνητική έκβαση; Αποτελεί η ιθαγένεια ενός από τους διαδίκους επαρκή δεσμό με το κράτος μέλος;
- 6) Σε υπόθεση όπως η υπό κρίση, στην οποία οι σύζυγοι έχουν στενούς δεσμούς με κράτη μέλη (ιθαγένεια, προηγούμενη διαμονή), συνάδει με το άρθρο 47 του Χάρτη το ενδεχόμενο, κατ' εφαρμογήν των κανόνων των ως άνω κανονισμών, κανένα δικαστήριο κράτους μέλους να μην έχει διεθνή δικαιοδοσία;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής (ΕΕ 2009, L 7, σ. 1).